

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Tofutown.com GmbH (Wiesbaum/Vulkaneifel, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 7. janvāra lēmumu lietā R 63/2009-4;

— piespriest ITSB atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Tofutown.com GmbH

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskā preču zīme "TOFUKING" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30. un 32. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 5 027 016)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas vārdiskā preču zīme "King" (preču zīme Nr. 30 404 434), Kopienas vārdiskā preču zīme "Curry King" (preču zīme Nr. 2 885 077) un Vācijas vārdiskā preču zīme "Curry King" (preču zīme Nr. 39 902 969), visas trīs reģistrētas attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm esot sajaukšanas iespēja

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Nordzucker/Komisija

(Lieta T-100/10)

(2010/C 113/100)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nordzucker AG (Braunschweig, Vācija) (pārstāvis — M. Niestedt, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 1193/2009 ⁽¹⁾;

— piespriest atbildētājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumā prasītāja izvirza šādus pamatus:

— Komisijas kompetences neesamība pieņemt regulu par ražošanas maksājumu apjomu 2002./2003.–2005./2006. cukura tirdzniecības gadam, jo tā šo regulu esot pamatojusi ar tiesību normu, kuras vairs nav spēkā;

— būtisku formas prasību pārkāpums, jo apstrīdētās regulas pieņemšanai esot bijis jāizvēlas cita procedūra, un tādējādi neesot ievērotas Padomes un Eiropas Parlamenta līdzdalības tiesības;

— Tiesas 2008. gada 8. maija sprieduma apvienotajās lietās C-5/06 un no C-23/06 līdz C-36/06 *Zuckerfabrik Jülich u.c.* (Krājums, I-3231. lpp.) neņemšana vērā, jo Komisija apstrīdētājā regulā patvaļīgi esot grozījusi "kompensāciju kopapjomu" rādītāju ražošanas maksājumu apjoma aprēķinā, lai arī šis rādītājs nav bijis Tiesas veiktās pārbaudes priekšmets;

— atpakaļejoša spēka aizlieguma pārkāpums ar vēlāku tikai Regulā Nr. 1193/2009 ieviesto kompensāciju kopapjoma par jau pabeigtiem cukura tirdzniecības gadiem grozījumu.

dalībvalstīm ir noteikts 0,25466 apmērā, bet piecpadsmit pārējām dalībvalstīm — 0,14911 apmērā.

(¹) Komisijas 2009. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005., 2005./2006. tirdzniecības gadam (OV L 321, 1. lpp.).

Prasītāja ir izvirzījusi šādus prasības pamatus pret apstrīdēto tiesību normu:

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Polija/Komisija

(Lieta T-101/10)

(2010/C 113/101)

Tiesvedības valoda — poļu

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisijai nav kompetences šajā jautājumā un tā ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 1260/2001 (³) 16. pantu, kurā Komisijai ir atļauts tikai noteikt vienotu koeficientu ar vienādu likmi visā Eiropas Savienībā. Prasītāja apgalvo, ka dažādās Regulas Nr. 1260/2001 valodu versijas šajā ziņā ir pilnīgi vienādas un saskanīgas. Tā uzskata, ka cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincipi ne vien nevar būt pamats atkāpei no Regulas Nr. 1260/2001 gramatiskas interpretācijas, bet tie pat izslēdz šādu iespēju. Prasītāja uzskata, ka vienots koeficients ir būtisks līdzeklis cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincipu īstenošanai.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — M. Szpunar)

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts *acquis communautaire* tūlītējas un pilnīgas pārņemšanas jaunajās dalībvalstīs princips. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētā tiesību norma *de facto* ir pārejas regulējums, kura pamatojums nav atrodams nedz 2003. gada pievienošanās aktā, nedz tā īstenošanai pieņemtajos tiesību aktos. Prasītāja šajā ziņā norāda uz Pievienošanās akta 2. pantu, kas ir pamats, atbilstoši kuram Polijas Republika uzņemas visas no dalības Eiropas Savienībā izrietošās tiesības un pienākumus, tostarp, kā uzskata prasītāja, arī tiesības saņemt pārmaksu un pienākumu segt iepriekšējos tirdzniecības gados cukura tirgū radušos zaudējumus.

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 3. novembra Regulas (EK) Nr. 1193/2009, ar ko labo Regulu (EK) Nr. 1762/2003, (EK) Nr. 1775/2004, (EK) Nr. 1686/2005 un (EK) Nr. 164/2007 un nosaka ražošanas maksājumu apjomu cukura nozarē 2002./2003., 2003./2004., 2004./2005. un 2005./2006. tirdzniecības gadam (¹), 3. pantu tiktāl, ciktāl ar to ir grozīts Komisijas 2005. gada 14. oktobra Regulas (EK) Nr. 1686/2005, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka ražošanas maksājumu apjomus un papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē (²), 2. pants;

Treškārt, prasītāja norāda uz nediskriminācijas principa pārkāpumu. Tā apgalvo, ka vienīgais diferenciacijas kritērijs var būt dalībvalstu pievienošanās Eiropas Savienībai brīdis. Tā uzskata, ka jauno dalībvalstu pievienošanās pati par sevi nav objektīvs kritērijs, kas var pamatot nevienlīdzīgo attieksmi, jo pievienošanās sekas ir tieši reglamentētas Pievienošanās aktā un tā īstenošanai pieņemtajos tiesību aktos.

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā tiesību normā 2004./2005. tirdzniecības gadam ir paredzēta papildu maksājuma koeficientu cukura nozarē diferenciacija, kā rezultātā šis koeficients jaunajām

Ceturtkārt, prasītāja norāda uz solidaritātes principa pārkāpumu. Tā apgalvo, ka ražotāju solidaritātes princips ir cukura tirgu kopīgās organizācijas pamatprincips un nozīmē to, ka tirgus finansēšanas izmaksas solidāri sedz visi ražotāji un ka finanšu neitralitāte tiek iegūta nevis dažādu dalībvalstu, bet gan visas Eiropas Savienības līmenī, saskaņā ar objektīviem kritērijiem. Prasītāja uzskata, ka diferencēta koeficienta piemērošana atsevišķām dalībvalstīm liecina par patvaļīgu, nesamērīgu un nesolidāru cukura tirgus finansēšanas izmaksu sadalījumu.